

سنجدش رتبه‌بندی شهرستان‌های استان کرمانشاه از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری

نادر شوهانی^۱ – استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

دربیافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۴/۱۴
پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۸/۱۳

چکیده

اولویت‌بندی مقاصد گردشگری را می‌توان به نوعی بخشی از فرایند برنامه‌ریزی فضایی در یک منطقه دانست چراکه هدف برنامه‌ریزی فضایی، شناخت سرزمین و چگونگی بهره‌برداری از این منابع همراه با پیش‌بینی وضع آینده استقرار مطلوب انسان و عملکرد وی در طبیعت به منظور تأمین رشد معقول، متوازن و مطلوب اقتصادی بر پهنه سرزمین و جلوگیری از بروز عدم تعادل و بازتاب‌های تخریبی و منفی فضای سرزمین است. هدف پژوهش حاضر سنجش برخورداری شهرستان‌های استان کرمانشاه از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری می‌باشد. روش پژوهش توصیفی-تحلیلی است. به منظور سنجش میزان برخورداری شهرستان‌ها از زیرساخت‌های گردشگری از مدل waspas استفاده شده است. شاخص‌های بررسی شده در این پژوهش جهت تشکیل ماتریس تصمیم‌گیری به تعداد ۱۰ و گزینه‌های آن ۱۴ شهرستان استان می‌باشد. نتایج حاصل از آن نشان می‌دهد استان کرمانشاه با ضریب ۰/۴۱۵۷ دارای رتبه نخست و شهرستان اسلام‌آباد غرب با ضریب ۰/۳۰۲۸ رتبه دوم و شهرستان سنقر با ضریب ۰/۰۲۸۹۴ رتبه سوم از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری را دارا می‌باشند و شهرستان ثالث با باجانی با ضریب ۰/۰۱۳۹ و شهرستان هرسین با ضریب ۰/۱۷۰۶ به ترتیب محروم‌ترین شهرستان‌ها از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری در استان کرمانشاه هستند. بنابراین مدیریت گردشگری استان نیازمند توجه به شهرستان‌های محروم از زیرساخت‌های گردشگری می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: سنجش، شهرستان استان کرمانشاه، زیرساخت‌های گردشگری، مدل WASPAS

مقدمه

امروزه صنعت گردشگری به عنوان یکی از بزرگ‌ترین و متنوع‌ترین صنایع در جهان شمرده می‌شود به‌طوری که منبع اصلی درآمد ارزی، اشتغال، ایجاد عدالت اجتماعی، رشد فرهنگی، افزایش رفاه و زمینه‌ای برای رشد بخش خصوصی و ابزاری برای توسعه زیرساخت‌ها است (Ata.G. G. et al,2016:1). این صنعت به عنوان یکی از مهم‌ترین پدیده‌های هزاره سوم، طی نیم قرن اخیر با رشد تصاعد گونه خود، تأثیر به سزاوی در رشد و پویایی اقتصادی و تبادل فرهنگی کشورها داشته و نقش غیرقابل انکاری در تحقق توسعه پایدار و تحکیم پیوندهای ملی، منطقه‌ای و جهانی دارد و با سرعت پرستاب خود، جایگاه ویژه‌ای را در دنیا برای خود به وجود آورده است (رحیم نیا و همکاران, ۱۳۹۳: ۹۷). تا جایی که طی شش دهه گذشته، گردشگری با رشدی فزاینده گسترش و تنوع یافته و امروزه به یکی از بزرگ‌ترین بخش‌های اقتصادی روبه رشد در جهان تبدیل شده است. بر اساس آمار سازمان گردشگری جهانی^۱، در سال ۲۰۱۴ تعداد گردشگران بین‌المللی ۱۱۳۳ میلیون نفر و درآمد حاصل از این تعداد گردشگر ۱۲۴۵ میلیارد دلار گزارش شده است. همچنین ۶ درصد از کل صادرات کالاها و خدمات در جهان، به گردشگری اختصاص دارد و در مجموع، ۹ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان، به طور مستقیم و غیرمستقیم از اقتصاد گردشگری تأثیر می‌پذیرد (UNWTO,2015:2). در این میان نواحی شهری به علت آن که جاذبه‌های تاریخی و فرهنگی بسیاری دارند، غالباً مقاصد گردشگری مهمی محسوب می‌شوند (سلطانی و شاهنوشی، ۱۳۹۱:۶). امروزه در بسیاری از کشورهای پیشرفته در جهان، مراکز شهری، رابطه تنگاتنگی با کارکردهای فرهنگی و هنری، گذران اوقات فراغت و گردشگری دارند و به عنوان یک مجموعه غنی شهری تلقی می‌گردند (رهنمایی و همکاران, ۱۳۹۰:۸۶). گردشگری به عنوان یک صنعت حیاتی نقش مهمی برای بسیاری از مناطق شهری جهان دارد (Jarvis et al,2016:1). منابع گردشگری، محصولات و خدمات ارائه شده توسط مقصد گردشگری، مهم‌ترین جنبه‌های تعیین کننده جذابیت برای گردشگران است (Sanchez et al,2014:1092). ارزیابی و سنجش معیارهای پتانسیل گردشگری یک مکان به جذب آن، ظرفیت برد، تعییرپذیری فصلی، دسترسی، پایداری، زیرساخت‌های گردشگری و منافع اقتصادی بستگی دارد (Cetin & Sevik,2016; Kocan, 2016; Feng & Lusch,2010). شرایط مبنایی برای توسعه گردشگری شهری به دودسته تقسیم می‌شود: ۱. مشخصات درونی مانند سرمایه‌های تاریخی، زیرساخت‌های مناسب شهری و دسترسی آسان به امکانات؛ ۲. به ویژگی‌های بیرونی مانند تصویر ذهنی و ادراک از طرف دنیای بیرون بستگی دارد. ولی محققان ایرانی نظری متفاوت در این باره دارند، آن‌ها معتقدند نخستین شرط موقفيت هر شهر در توسعه گردشگری شهری، وجود زیرساخت‌های مناسب شهری و مدیریت عاقلانه و مدربانه در عرصه‌های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و غیره است و دو مین شرط، تنسيق و آمایش جاذبه‌های شهر و ایجاد تسهیلات و امکاناتی است که دسترسی به جاذبه‌ها را بیش از پیش آسان سازد (قبیری و همکاران, ۱۳۹۳:۹۱). نحوه پراکندگی زیرساخت‌های گردشگری در شهر، محصول تصمیم‌گیری‌های انسانی است و کارکردهای انسانی متأثر از ساختار جامعه و نیازهای آن هاست. از این رو شناسایی توزیع فضایی عناصر گردشگری در شهر ضمن مشخص کردن فرهنگ جامعه شهری، نقش مؤلفه‌های اقتصادی-سیاسی، فرهنگی و سازمان‌های دولتی و خصوصی مؤثر در شکل‌گیری این الگوها را نشان می‌دهد. بنابراین بررسی نحوه پراکنش پدیده‌ها در شهر یکی از موضوعات مهم به شمار می‌آید. شاید این گفته شیفر که "جغرافیا زمانی علم محسوب می‌شود که بر آرایش فضایی پدیدارها در حوزه معین تأکید کند نه بر خود پدیدارها" دلیل محکمی بر این ادعا باشد (نظم فر و همکاران, ۱۳۹۶:۶۲). وجود زیرساخت‌های مناسب و توزیع مناسب خدمات در جذب گردشگران به طرف مکان‌های مستعد گردشگری بسیار تعیین کننده است. مقصود از امکانات یا جاذبه‌ها، تشكیلات یا مکان‌هایی است که به منظور تأمین خواسته‌های گردشگران به وجود آمده و آن‌ها می‌توانند از این امکانات استفاده و گردش کنند (تقواوی و رنجبردستایی، ۱۳۸۹: ۲۳). ارزیابی شهرستان‌ها به لحاظ برخورداری از شاخص‌های گردشگری نیاز به برنامه‌ریزی توسعه اجتماعی و اقتصادی مخصوص هر یک از مناطق دارد (Baležentis et al,2012:2). اکنون نکته مهم در برنامه‌ریزی بر اساس جاذبه‌ها، نحوه اولویت‌بندی در توسعه و چگونگی توسعه

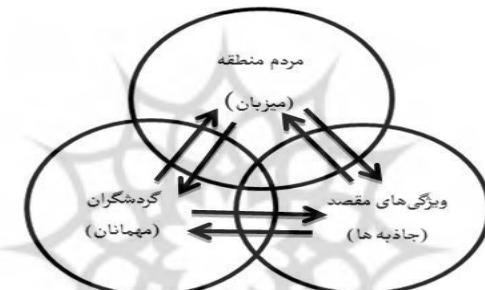
آن‌هاست. برای سنچش و اولویت‌بندی جاذبه‌ها معمولاً معیارهای مختلفی از قبیل: اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی، زیرساختی، زیست-محیطی، نهادی، قانونی و جغرافیایی موردنوجه قرار می‌گیرد تا بر اساس آن‌ها بتوان نسبت به جاذبه‌های گوناگون تصمیم‌گیری نمود در شرایطی که معیارهای گوناگون همسو نیستند، تصمیم‌گیری باید در یک فضای چندبعدی صورت پذیرد. در چنین شرایطی روش‌های ارزیابی چند معیاری، با توجه به اینکه در آن‌ها فرض بر این است که هر یک از معیارها محور یا بعد جداگانه‌ای هستند، می‌تواند استفاده شود (قالیاف و شعبانی‌فرد، ۱۳۹۰: ۱۴۹). اولویت‌بندی مقاصد گردشگری را می‌توان به نوعی بخشی از فرایند برنامه‌ریزی فضایی در یک منطقه دانست چراکه هدف برنامه‌ریزی فضایی، شناخت سرزمین و چگونگی بهره‌برداری از این منابع همراه با پیش‌بینی وضع آینده استقرار مطلوب انسان و عملکرد وی در طبیعت به منظور تأمین رشد معقول، متوازن و مطلوب اقتصادی بر پهنه سرزمین و جلوگیری از بروز عدم تعادل و بازتاب‌های تخریبی و منفی فضای سرزمین است (معصومی اشکوری، ۱۳۸۷: ۱۸). شهرها دارای نابرابری در توزیع زیرساخت‌های گردشگری هستند که این امر دستیابی گردشگران را به امکانات و خدمات موردنیاز با مشکل رویرو کرده است. بنابراین، شناسایی میزان دستیابی گردشگران به زیرساخت‌های گردشگری از ضروری‌ترین موضوعات قابل بررسی است. ازانجایی که اصلی‌ترین عوامل توسعه صنعت گردشگری در هر مکان تأمین زیرساخت‌های لازم برای آن است؛ بنابراین سنچش وضع موجود و توزیع جغرافیایی آن برای برنامه‌ریزی امری مهم است. پژوهش حاضر باهدف سنچش کارایی سطح برخورداری شهرستان‌های استان کرمانشاه به لحاظ زیرساخت‌های گردشگری به کمک مدل‌ها و فنون آماری و تعیین میزان برخورداری شهرستان‌های استان از مواهب رویکرد سیاسی مدیران و مسئولین شهری ارائه شده است. لذا، آگاهی از این میزان نابرابری برای ایجاد تعادل و به منظور شکل دادن فضاهای مناسب و همچنین برنامه‌ریزی در جهت صحیح و مبتنی بر عدالت ضروری به نظر می‌رسد. خروجی این مقاله کمک می‌کند مدیران و برنامه‌ریزان شهری تصویری روشن و کمی از میزان برخورداری شهرستان‌های استان به لحاظ شاخص‌های توسعه زیرساخت‌های گردشگری داشته باشند. شمس‌الدینی و سنایی مقدم (۱۳۹۷) در پژوهشی به تحلیلی بر سنچش زیرساخت‌های گردشگری در فضاهای شهری (مطالعه موردی: شهر زنجان) پرداخته‌اند. نتایج حاصله از مدل تاپسیس نشان داد که هتل بزرگ با وزن ۷۲/۰ با اختلاف فاصله نسبت به سایر هتل‌های شهر زنجان در رتبه اول قرار دارد. این هتل از نظر شاخص‌های مهمی همچون زیبایی ظاهری و فضای داخل هتل، داشتن سوئیت، رستوران، کافی‌شاپ، اینترنت و ماهواره بالاترین وزن را در بین سایر هتل‌ها برخوردار است. مسافرخانه حافظ نیز با وزن ۶۹/۴ در بین مسافرخانه‌ها در رتبه اول قرار دارد. کیفیت بهتر فضای مهمنان‌سرا، داشتن سوئیت و تعداد خدمه از جمله مهم‌ترین امتیازات این مسافرخانه نسبت به سایر مسافرخانه‌های دیگر می‌باشد. عیسی لو و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهشی به سنچش سطح برخورداری شهرستان‌های استان مرکزی به لحاظ زیرساخت‌های گردشگری پرداخته‌اند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که شهرستان اراک، ساوه و خمین در رتبه‌های نخست و شهرستان‌های خنداب و فراهان در رتبه‌های آخر قرار دارند. همچنین نتایج به کارگیری ضریب چولگی پیرسونی بیانگر نامتعادل بودن و ضعف شهرستان‌های استان مرکزی از لحاظ برخورداری از زیرساخت‌های گردشگری است. لذا اولویت‌بندی شهرستان‌های این استان به لحاظ معیارهایی نظری؛ پتانسیل‌های گردشگری، حوزه نفوذ، مناطق محرک توسعه، انگیزه سرمایه‌گذاری؛ به منظور توزیع بهینه زیرساخت‌ها امری الزامی است که در اسناد توسعه و آمایش استان مرکزی باید مورد بازبینی و اقدام جدی قرار گیرند. نظام فر و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهش خود سطح‌بندی شهرستان‌های استان هرمزگان در بهره‌مندی از زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از مدل تلفیقی کاندرست پرداخته‌اند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که شهرستان‌های بندرعباس، بندرلنگه و میناب جزو شهرستان‌های برخوردار، شهرستان‌های بشاگرد، رودان و قسم جزء شهرستان‌های نیمه برخوردار و شهرستان‌های بستک، حاجی‌آباد، جاسک، پارسیان، خمیر، سیریک و ابوموسی جزو شهرستان‌های محروم می‌باشند. یافته‌های پژوهش حاضر، عدم انطباق در توزیع و شکاف عمیق در برخورداری از زیرساخت‌های گردشگری در شهرستان‌های استان هرمزگان را نشان می‌دهد. به طوری که بر اساس نتایج مدل تلفیقی کاندرست اختلاف برخوردارترین شهرستان (بندرعباس) با محروم‌ترین شهرستان (ابوموسی) استان عدد ۲۴ می‌باشد. بنابراین مدیریت گردشگری استان هرمزگان، نیازمند توجه به

شهرستان‌های محروم از زیرساخت‌های گردشگری می‌باشد. اکبری و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهشی به سنجش کارایی نسبی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی در بخش زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از مدل رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها (DEA) پرداخته‌اند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که در سطح استان در بین شهرستان‌ها از نظر توزیع زیرساخت‌های گردشگری عدم تعادل وجود دارد به طوری که ۰/۲۹ کارا، ۰/۳۸ نیمه کارا و ۰/۳۳ ناکارا هستند. علت اصلی ناکارایی شهرستان‌ها، استفاده بسیار زیاد از ورودی‌ها در قبال تولید اندک خروجی‌هاست. به طورکلی، راه حل اصلی رفع نابرابری‌ها و رساندن مناطق ناکارا به مرز کارایی، پیروی از موازین عدالت اجتماعی در همه ابعاد و الگو قرار دادن شهرستان‌های کارا از بعد عملکرد ازلحاظ زیرساخت‌های گردشگری است تا از این راه، تصمیم‌گیری‌ها همسو با توسعه یکپارچه مناطق مختلف استان باشد. موسوی و همکاران (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی و اولویت‌بندی توان‌ها و زیرساخت‌های توسعه گردشگری با روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره (مورد مطالعه: شهرستان‌های استان کردستان) پرداخته‌اند. با توجه به نتایج بدست آمده از این پژوهش، شهرستان سنتنج در سطح فرا برخوردار و شهرستان‌های دهگلان و دیواندره در سطح فرو برخوردار (محروم) به لحاظ شاخص‌های زیرساختی گردشگری قرار گرفته‌اند. همچنین، طبق نتایج روش ضریب پراکندگی نیز معیارهای: تعداد فروشگاه‌های صنایع دستی و تعداد دفاتر خدمات مسافرتی و گردشگری و شرکت‌های حمل و نقل و مسافرتی به طور نابرابری در میان شهرستان‌های این استان توزیع شده است که توجه مسئولان و مدیران شهرها جهت تقویت و احداث این اماکن در شهرستان‌های این استان و پیشرفت این صنعت ارزشمند را می‌طلبد. هاونگ و همکاران (۲۰۱۸) به مطالعه پژوهشی تحت عنوان ارزیابی چند معیاره پتانسیل گردشگری در ارتفاعات مرکزی ویتنام پرداخته‌اند که در آن برای تجزیه و تحلیل فاصله از روش GIS و برای تعیین ضریب وزنی معیارها از روش AHP و برای تجزیه و تحلیل مؤلفه‌های اصلی پژوهش از روش PCA استفاده کرده‌اند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که ارتفاعات مرکزی پتانسیل قابل ملاحظه‌ای برای توسعه گردشگری در ۹۹ مکان بالقوه گردشگری در زمینه‌های گردشگری محیط‌زیست و ۴۵ مکان گردشگری فرهنگی را دارا می‌باشد. با این حال، این منطقه در حال حاضر با زیرساخت‌های ضعیف گردشگری با پتانسیل خارجی کم مواجه است. بهبود زیرساخت‌های گردشگری، کیفیت خدمات و تقویت ارتباطات با دیگر مکان‌های گردشگری برای تنوع بخشیدن به محصولات گردشگری و افزایش جذابیت مقاصد منطقه‌ای پیشنهادشده است. جعفری و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهشی تحت عنوان رتبه‌بندی جاذبه‌های گردشگری بر پایه احتمال پذیرش گردشگران با استفاده از مدل طبقه‌بندی عددی به مطالعه شهر خوی پرداخته‌اند. در این پژوهش نویسنده‌گان به بررسی مناطق توریستی جذاب شهر با روش توصیفی – تحلیلی و با استفاده از مدل طبقه‌بندی عددی به اولویت‌بندی این مناطق پرداخته‌اند. نتایج بررسی‌های نشان داد برج شمس تبریزی بیشترین پتانسیل در جذب گردشگر را دارا می‌باشد. آبشار بادلام و منطقه حفاظت شده از دیگر مناطق با توان بالقوه گردشگری شهر خوی در این بررسی می‌باشند. اما کمبود امکانات، خدمات و زیرساخت‌های موجود با خطرات طبیعی در این منطقه منجر به شکست نسی این شهر در جذب گردشگر شده است. اگرچه تحقیق در باب سنجش و رتبه‌بندی شهرستان‌ها و استان‌های کشور ازلحاظ زیرساخت‌های گردشگری تاکنون مطالعات زیادی انجام شده است اما در رابطه با شاخص‌های مورد بررسی در شهرستان‌های استان کرمانشاه بر اساس سالنامه آماری سال ۱۳۹۵ تاکنون مطالعه‌ای صورت نگرفته است از این‌رو می‌توان نوآوری پژوهش حاضر را بیان نمود.

مبانی نظری

آگاهی جوامع از این که گردشگری منبع درآمدی ارزی بسیار مناسب و قابل ملاحظه‌ای در اختیار یک کشور قرار می‌دهد، باعث شده است که گردشگری مفهومی بسیار گسترده در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و... پیدا کند و به عنوان یک صنعت تلقی شود (حاجی نژاد و همکاران، ۱۳۹۲؛ ۱۱۴). صنعت گردشگری چنان گسترده شده است که می‌توان آن را از عمده‌ترین نیروهای شکل‌دهنده جهان امروز دانست که مزایای اقتصادی بی‌شماری برای جوامع در بر دارد. علاوه بر این، گردشگری در تعاملات بین سطوح محلی و جهانی نقش حائز اهمیتی پیداکرده است

(Tucker, 2003:24). گردشگری شهری شاخه‌ای جدید در مطالعات گردشگری است که از اوایل دهه ۹۰ با نظریه‌های آشورث وارد ادبیات گردشگری شده است از آن زمان تاکنون پژوهشگران زیادی این نوع گردشگری را از جنبه‌های مختلف بررسی کرده‌اند. از آن جمله، ارزیابی توزیع فضایی عناصر گردشگری است. این نوع گردشگری یکی از بحث‌های جدیدی است که در چند سال اخیر مطرح شده است و با توجه به ماهیت موضوع از روش‌های کمی و مدل‌های آمار فضایی در بررسی آن استفاده می‌شود. عناصر گردشگری شهری به دو بخش اولیه و ثانویه تقسیم می‌شود. عناصر اولیه همان جاذبه‌های شهری هستند که گردشگران را به خود جلب می‌کنند اما عناصر ثانویه آن دسته از خدمات و امکانات را شامل می‌شود که رفاه گردشگران را فراهم می‌کند مانند هتل‌ها، مسافرخانه‌ها، رستوران‌ها و غیره. این مراکز به عنوان مبدأ و مقصد گردش‌های روزانه در شهر اهمیت فوق العاده‌ای دارند و نحوه جای‌گیری آن‌ها در شهر، می‌تواند کاوش یا افزایش فضای خدماتی و تغییر الگوی رفتاری گردشگران را به همراه داشته باشد (احدثزاد روشتی و صالحی میشانی، ۱۳۹۱: ۹۲). عوامل مختلفی در توسعه گردشگری نقش دارند که ارتباط و تعامل بین آن‌ها، توسعه گردشگری را شکل می‌دهد، اما سه عامل اصلی در توسعه گردشگری عبارت‌اند از: گردشگران، مردم منطقه و ویژگی‌های مقصد؛ به عبارت دیگر میهمانان، میزبانان و جاذبه‌ها سه عامل اصلی در توسعه گردشگری به شمار می‌آیند (زنگی‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۱، ۵۵).

شکل شماره ۱. عوامل اصلی توسعه صنعت گردشگری (زنگی‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۱، ۵۵)

چند دیدگاه غالب درباره توسعه صنعت گردشگری وجود دارد که عبارت‌اند از:

الف) دیدگاه موافقین: این گروه با اشاره به جنبه‌های مثبت اقتصادی، اجتماعی، توریسم از جمله اشتغال‌زایی، ارز آوری، ماندگاری اقتصادی، حفاظت منابع طبیعی، تعمیر و نگهداری این‌جای باستانی، تعامل فرهنگ‌ها و حفظ انسانگرد و گردشگر این صنعت را قوت بخشیدند. این دیدگاه حمایتی به توسعه هر چه بیشتر تأسیسات و امکانات، جلب جهانگرد و گردشگر اهمیت می‌دهد و از این‌جهت می‌کوشد مشکلات اقتصادی جامعه را به حداقل برساند. در این دیدگاه دولت نباید در امور اجرایی توسعه جهانگردی دخالت کند بلکه نقش تصویب و اتخاذ سیاست‌ها و قوانین است که از توسعه گردشگری حمایت می‌کند. این دیدگاه در دهه ۶۰ میلادی در غرب طرفداران بسیاری داشت (موسی و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۲).

ب) دیدگاه مخالفین: در مقابل نظریات موافقین توسعه گردشگری که آن را امری مثبت می‌دانند، عده‌ای بر آثار منفی گردشگری عقیده دارند. در این دیدگاه گردشگری بر فرهنگ‌زدایی و کالایی شدن فرهنگ، افزایش میزان جرائم و ناهنجاری‌ها و تنزل ارزش‌ها می‌انجامد. طرفداران این دیدگاه معتقدند که طرح‌ها و برنامه‌های گردشگری همه داشته‌های جامعه را در خدمت پول و درآمد ارزی قرار می‌دهد و این درآمد به بهای گزارف به دست می‌آید (اماپور و همکاران، ۱۳۹۲: ۲۰۷).

ج) دیدگاه‌های توسعه تطبیقی گردشگری: ایده این گروه نتیجه مناظرات دو گروه فوق‌الذکر بوده است. که با تلفیق بیانیه‌های موافق و مخالف نوعی توسعه گردشگری بر مبنای پاسخگویی به ارزش‌های اقتصادی مردم، منابع مصنوعی و طبیعی آن‌ها پیشنهاد کرده‌اند که گردشگری شهری و روستایی، همساز و کترل‌پذیر، زیست‌محیطی، فرهنگی و ... گزینه‌های پیشنهادی آن‌ها بوده است و تأکید بر استفاده از منابع محلی، سهولت مدیریت، ندانستن نقش تخریبی، تعامل مهمان و میزبان و در نظر گرفتن منافع هر دو گروه دارند. این دیدگاه در دهه ۸۰ میلادی مطرح گردید و دولت‌ها

کوشیدند تا با اتخاذ سیاست‌های مناسب گردشگری برای کشور خود نوعی سازگاری میان مصالح جمعی و توسعه گردشگری اتخاذ نمایند و به جای محدود کردن آن توسعه را با منافع ملی هماهنگ سازند (موسوی و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۲).

یکی از عناصر تأثیرگذار بر توسعه گردشگری زیرساخت‌ها می‌باشد. زیرساخت‌های گردشگری عواملی هستند که به قصد ارائه خدمات و انتفاع توسعه خدمات به گردشگران یا میهمانان طبق ضوابط ارائه می‌شود (شماعی و موسیوند، ۱۳۹۰: ۲۸). به دلیل هزینه‌های بالا معمولاً دولت‌ها عهدده دار تهیه زیرساخت‌های گردشگری می‌شوند و اغلب به مردم محلی نیز سرویس می‌دهند (طلقانی و فتاحی، ۱۳۸۴: ۵۵). از زیرساخت‌های مؤثر بر صنعت گردشگری می‌توان به شبکه راه‌های زمینی، دریایی و هوایی، تسهیلات هتل، رستوران، اقامتگاه‌ها و... اشاره نمود. در گزارش شورای جهانی گردشگری و سفر ۱ از متغیرهای تعداد اتاق هتل‌ها، شرکت‌های بین‌المللی اجاره خودرو و دستگاه‌های ATM پذیرنده کارت‌های بین‌المللی به عنوان زیرساخت‌های ویژه گردشگری یادشده است (Zabkar et al, 2010: 546).

زیرساخت‌های یکی از ارکان چهارگانه گردشگری در کنار سایر ارکان از قبیل منابع طبیعی، منابع فرهنگی و روحیه مهمان‌نوازی است ارکان گردشگری ترکیبی از فعالیت‌ها، خدمات و صنایع را شکل می‌دهد. کمیت و کیفیت این عوامل نقش تعیین‌کننده‌ای در موفقیت گردشگری در هر منطقه ایفا می‌کند (ابراهیم پور و اربطانی، ۱۳۹۱: ۴).

روش پژوهش

این تحقیق از نظر هدف کاربردی و از حیطه محتوا در زمرة تحقیقات توصیفی – تحلیلی است. روش جمع‌آوری اطلاعات کتابخانه‌ای – اسنادی و میدانی می‌باشد. همچنین بر اساس مطالعه کتابخانه‌ای و ادبیات تحقیق و مصاحبه با اساتید و کارشناسان آشنا با موضوع و همین‌طور داده‌های موجود در سالنامه آماری استانداری استان کرمانشاه در سال ۱۳۹۵ شاخص‌های که قابلیت جمع‌آوری اطلاعات آن‌ها وجود داشت برای پژوهش در نظر گرفته شده است. شاخص‌های نهایی به دست آمده در جدول ۱ نشان داده شده است. همان‌گونه که از جدول شاخص‌ها قابل مشاهده است، شاخص‌ها به صورت مثبت و منفی می‌باشند. معیار مثبت با افزایش مقدار آن میزان مطلوبیت برای کسب رتبه بالاتر در اولویت‌بندی افزایش خواهد یافت، مانند معیار نمونه مناطق گردشگری که در آن هرچقدر تعداد نمونه‌ها بیشتر باشد نشان می‌دهد این شاخص در وضعیت مناسب‌تری قرار می‌گیرد. در مقابل، شاخص منفی به شاخصی اطلاق می‌شود که با افزایش مقدار آن میزان مطلوبیت کاهش می‌یابد. از آنجایی که هدف این پژوهش رتبه‌بندی شهرستان‌های استان کرمانشاه از نظر شاخص‌های موردنظر در زمینه توسعه گردشگری می‌باشد از این‌رو از روش WASPAS که هدف آن رتبه‌بندی آتناتیوها (گزینه‌ها) می‌باشد استفاده شده است. جهت وزن دهی به شاخص‌ها از روش آتروپی شانون استفاده شده است. برای انجام این کار و تعیین میزان اهمیت هریک از شاخص‌ها از نظرات ۳۰ نفر از خبرگان بهره گرفته شده است. پس از وزن دهی به شاخص‌ها نوبت به مشخص نمودن گزینه‌ها می‌رسد. در این پژوهش با توجه به اینکه مطالعه موردی شهرستان‌های استان کرمانشاه می‌باشد لذا هر شهرستان به عنوان یک گزینه در نظر گرفته شده است که در مجموع تعداد ۱۴ شهرستان می‌باشند. پس از این مرحله ماتریس تصمیم (ستون‌ها به عنوان معیارها و سطرها به عنوان گزینه‌های پژوهش) تشکیل گردیده است.

جدول شماره ۱. تعریف عملیاتی متغیرها و شاخص‌های تحقیق

ردیف	معیارها	نوع معیار
۱	جادیه‌های تاریخی	+
۲	جادیه‌های مذهبی	+
۳	جادیه‌های طبیعی	+
۴	تعداد هتل‌های چند ستاره	+

+	اقامتگاه‌های عمومی	۵
+	ресторان و واحدهای پذیرایی	۶
+	مناطق نمونه گردشگری	۷
+	دفاتر خدمات مسافرتی و گردشگری	۸
+	کارگاه‌های صرف غذا و نوشیدنی	۹
+	روستاهای هدف گردشگری	۱۰

مدل WASPAS (Weighted Aggregates Sum Product ASSESSMENT) یکی از تکنیک‌های نوین تصمیم‌گیری است. این مدل در سال ۲۰۱۲ ارائه شده و به عنوان یکی از روش‌های MCDM قوی شناخته شده است (Ginevicius, 2011; Simanaviciene & Ustinovicius, 2012). این مدل می‌تواند در مسائل پیچیده تصمیم‌گیری کارایی بالای داشته باشد و همچنین نتایج حاصل از این مدل از دقت بالای برخوردار باشد. لازم به یادآوری است مدل جمع وزنی یکی از بهترین و شناخته شده‌ترین مدل‌های تصمیم‌گیری در حل مسائل چند معیاره است. یک مسئله در مدل‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره با m گزینه و n معیار تصمیم‌گیری تعریف می‌شود. WJ نشان‌دهنده اهمیت نسبی معیار x_{ij} ارزش عملکرد گزینه i بر حسب معیار j می‌باشد. بنابراین اهمیت نسبی نهایی گزینه i در تابع زیر به عنوان Q_i نشان داده شده است که در آن x_{ij} به عنوان مقدار نرمالیزه شده معیار j از گزینه i تعریف شده است (Fishburn, 1967; Triantaphyllou, 2000):

$$Q_i^{(1)} = \sum_{j=1}^n \bar{x}_{ij} \times w_j \quad \text{رابطه (۱)}$$

بر اساس مدل تولید وزنی (WPM) اهمیت نسبی کلی گزینه i ام به عنوان Q_i^2 نشان داده می‌شود که به صورت تابع زیر تعریف می‌شود (Bridgeman, 1992; Miller and Starr, 1969):

$$Q_i^{(2)} = \max \prod_{j=1}^n (\bar{x}_{ij})^{w_j} \quad \text{رابطه (۲)}$$

تلاش شده است یک معیار ترکیبی برای تعیین اهمیت نهایی هر گزینه بکار برده شود که در این معیار ترکیبی سهم برابری از (WSM) و (WPM) برای ارزیابی نهایی گزینه‌ها داده شود (Saparauskas et al, 200, 2011) (Saparauskas et al, 200, 2011).

$$Q_i = 0.5Q_i^{(1)} + 0.5Q_i^{(2)} \quad \text{رابطه (۳)}$$

$$Q_i = \lambda \sum_{j=1}^n \bar{x}_{ij} w_j + (1 - \lambda) \prod_{j=1}^n (\bar{x}_{ij})^{w_j}, \lambda = 0, \dots, 1 \quad \text{رابطه (۴)}$$

مقادیر بهینه λ می‌تواند با گسترش تابع زیر محاسبه شود:

$$\lambda = \frac{\sigma^2(Q_i^{(2)})}{\sigma^2(Q_i^{(1)}) + \sigma^2(Q_i^{(2)})} \quad \text{رابطه (۵)}$$

واریانس‌های $Q^2(Q_i^{(2)})$ و $Q^2(Q_i^{(1)})$ از طریق توابع زیر باقی‌ستی محاسبه شود:

$$\sigma^2(Q_i^{(1)}) = \sum_{j=1}^n \bar{x}_{ij} w_j^2 \sigma^2(\bar{x}_{ij}) \quad \text{رابطه (۶)}$$

رابطه (۷)

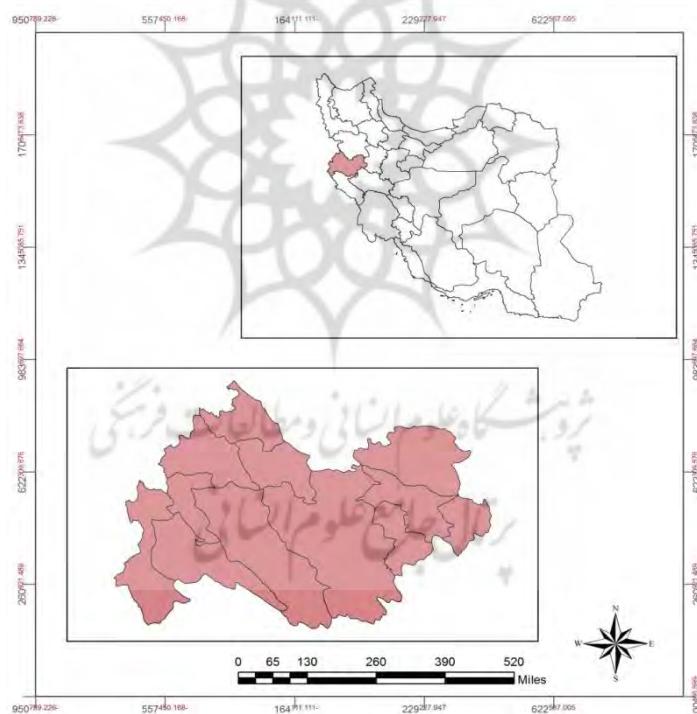
$$\sigma^2(Q_i^{(2)}) = \sum_{j=1}^n \left[\frac{\prod_{j=1}^n (\bar{x}_{ij})^{w_j} \times w_{ij}}{(\bar{x}_{ij})^{w_j} (\bar{x}_{ij})^{(1-w_j)}} \right]^2 \sigma^2(x_{ij})$$

برآورد واریانس مقادیر معیارهای نرمابیزه شده اولیه از طریق فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$\sigma^2(\bar{x}_{ij}) = (0.05 \bar{x}_{ij})^2 \quad (8)$$

محدوده مورد مطالعه

استان کرمانشاه با وسعتی معادل ۲۵۰۴۵.۴ کیلومترمربع به مرکز شهر کرمانشاه در میانه خلیج غربی کشور واقع شده است. این استان که حدود ۱۴۵ درصد از مساحت کل کشور را دارا می‌باشد بین مدار جغرافیایی ۳۳ درجه و ۴۱ دقیقه تا ۳۵ درجه و ۱۷ دقیقه عرض شمالی از خط استوا و ۴۵ درجه و ۲۴ دقیقه تا ۴۸ درجه و ۶۰ دقیقه طول شرقی از نصف‌النهار گرینویچ قرارگرفته و از نظر موقعیت جغرافیایی از شمال به استان کردستان، از جنوب به استان‌های لرستان و ایلام، از شرق به استان همدان و از غرب با ۳۷۱ کیلومتر مرز مشترک با کشور عراق همسایه است. ارتفاع متوسط آن از سطح دریاهای آزاد در حدود ۱۲۰۰ متر است. این استان از لحاظ تقسیمات کشوری به ۱۴ شهرستان، ۳۲ شهر، ۳۱ بخش و ۸۶ دهستان تقسیم شده است. بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵ جمعیت استان کرمانشاه ۱۹۵۲۴۳۴ نفر بوده است.

شکل شماره ۲. موقعیت جغرافیایی محدوده مورد مطالعه

بحث و یافته‌ها

در ابتدا، بر اساس شاخص‌های پژوهش که در جدول شماره ۱ به آن‌ها اشاره شد داده‌های وضع موجود در شهرستان‌های استان کرمانشاه گردآوری و سپس از ترکیب شاخص‌ها و گزینه‌ها ماتریس وضع موجود تنظیم گردید (جدول شماره ۲). گزینه‌های هدف از تعداد ۱۴ شهرستان در استان کرمانشاه و شاخص‌های مورد ارزیابی نیز به تعداد ۱۰ عنوان در نظر گرفته شدند که به صورت ۱0X10 کدگذاری شده‌اند.

جدول شماره ۲۵. ماتریس وضع موجود

X10	X9	X8	X7	X6	X5	X4	X3	X2	X1	شاخص‌ها
										گزینه‌ها
۲	۱۳۸	۳	۲	۳	۱	۲	۸	۴	۶	اسلام‌آباد غرب
۳	۸۲	-	۷	۱۱	۱	۳	۴۹	۶	۳۳	پاوه
.	-	-	۳	۰	.	۰	۱۳	۱	۲۰	ثلاث باباجانی
.	۹۲	۲	۲	۰	۱	۱	۱۸	-	۱۶	چواربود
۲	۰	-	۲	۰	۱	۲	۱	۱۵	۳۳	دالاهو
.	.	-	۳	۰	۲	۲	۱۳	۱	۵	روانسر
۱	۵۱	۱	۴	۰	۰	۰	۱۶	۱	۳۲	سر پل ذهاب
۲	۷۵	۱	۳	۹	۱	۲	۱۱	۲	۱	ستقر
۱	۴۶	۱	۳	۰	۱	۱	۲۳	۵	۹	صحنه
.	۴۰	۱	۳	۶	۲	۱۲	۲	۱	۷	قصر شیرین
.	۹۳۹	۳۶	۶	۱۲	۱۸	۲۷	۱۸	۳	۱۵	کرمانشاه
۱	۹۴	۲	۳	۰	۰	۰	۱۵	۴	۱۹	کنگاور
۱	۳۷	-	۴	۰	۰	۱	۶	۲۰	۱۲	گیلان غرب
۱	۳۸	۲	۵	۰	۰	۱	۶	۰	۲۱	هرسین

پس از تشکیل ماتریس وضع موجود، با استیتی جهت استاندارد کردن آن، وزن دهی شاخص‌ها صورت گیرد. در این پژوهش با توجه به شاخص‌های انتخابی، جهت وزن دهی شاخص‌ها از روش وزن دهی آنتروپوی شانون بهره گرفته شده است. نتایج وزن دهی حاصل از این روش برای هریک از شاخص‌های پژوهش در جدول شماره ۳ آرائه شده است.

جدول شماره ۳. وزن دهی شاخص‌ها با استفاده از روش آنتروپوی شانون

شاخص	وزن	شاخص	وزن	شاخص	وزن
X6	۰/۱۲۱۹۵	X1	۰/۱۵۵۲	X10	۰/۰۲۲۴۱
X7	۰/۰۷۳۳۸	X2	۰/۱۵۵۶۳	X8	۰/۰۰۸۱۱
X8	۰/۰۹۵۵۹	X3	۰/۱۲۳۵۲	X9	۰/۰۲۴۰۷
X9	۰/۰۲۴۰۷	X4	۰/۰۲۲۴۱	X10	۰/۰۲۲۰۱۵
X10	۰/۰۲۲۰۱۵	X5	۰/۰۰۸۱۱	X6	۰/۰۷۳۳۸

در مرحله بعدی و پس از محاسبه وزن شاخص‌ها استاندار کردن ماتریس وضع موجود با توجه به نوع شاخص‌ها (شاخص‌های با جهت مثبت و منفی) ماتریس نرمال شاخص‌ها برای هر کدام از گزینه‌های مورد مطالعه انجام شد که نتایج آن در جدول زیر نشان داده شده است.

جدول شماره ۴. ماتریس نرمال شاخص‌ها

X10	X9	X8	X7	X6	X5	X4	X3	X2	X1	ماتریس نرمال
-۰/۲۸۲۸	۰/۲۲۹۳	-۰/۲۷۰۳	-۰/۳۶۶۵	-۰/۱۶۹	-۰/۳۶۳۸	-۰/۲۱۵۹	-۰/۲۲۸۸	-۰/۰۹۷	-۰/۲۸۲۸	اسلام‌آباد غرب
-۰/۴۲۴۳	-۰/۲۲۹۳	-۰/۳۳۷۹	-۰/۲۴۴۳	-۰/۱۶۹	-۰/۳۶۳۸	-۰/۲۸۷۹	-۰/۱۶۴۴	-۰/۰۹۷	-۰/۴۲۴۳	پاوه
-۰/۱۴۱۴	-۰/۱۰۹۸	-۰/۲۷۰۳	-۰/۱۲۲۲	-۰/۱۶۹	-۰/۱۲۱۳	-۰/۲۱۵۹	-۰/۱۶۴۴	-۰/۰۹۹	-۰/۱۴۱۴	ثلاث باباجانی
-۰/۱۴۱۴	-۰/۲۱۹۵	-۰/۲۷۰۳	-۰/۱۲۲۲	-۰/۱۶۹	-۰/۱۲۱۳	-۰/۴۱۴	-۰/۲۲۸۸	-۰/۰۹۷	-۰/۴۱۴	چواربود
-۰/۴۲۴۳	-۰/۲۱۹۵	-۰/۲۷۰۳	-۰/۲۴۴۳	-۰/۱۶۹	-۰/۱۲۱۳	-۰/۲۱۵۹	-۰/۱۶۴۴	-۰/۰۹۹	-۰/۴۲۴۳	دالاهو
-۰/۱۴۱۴	-۰/۲۱۹۵	-۰/۲۷۰۳	-۰/۲۴۴۳	-۰/۳۳۸۱	-۰/۱۲۱۳	-۰/۲۸۷۹	-۰/۱۶۴۴	-۰/۰۹۹	-۰/۱۴۱۴	روانسر
-۰/۲۸۲۸	-۰/۱۰۹۸	-۰/۲۷۰۳	-۰/۱۲۲۲	-۰/۱۶۹	-۰/۱۲۱۳	-۰/۲۸۷۹	-۰/۱۶۴۴	-۰/۰۹۷	-۰/۲۸۲۸	سر پل ذهاب
-۰/۴۲۴۳	-۰/۲۱۹۵	-۰/۲۷۰۳	-۰/۲۴۴۳	-۰/۱۶۹	-۰/۴۸۵۱	-۰/۲۸۷۹	-۰/۱۶۴۴	-۰/۰۹۷	-۰/۴۲۴۳	ستقر
-۰/۲۸۲۸	-۰/۴۳۹۱	-۰/۲۷۰۳	-۰/۲۴۴۳	-۰/۱۶۹	-۰/۱۲۱۳	-۰/۲۸۷۹	-۰/۳۲۸۸	-۰/۰۹۷	-۰/۲۸۲۸	صحنه
-۰/۱۴۱۴	-۰/۱۰۹۸	-۰/۲۰۲۷	-۰/۴۸۸۷	-۰/۳۳۸۱	-۰/۳۶۳۸	-۰/۲۸۷۹	-۰/۱۶۴۴	-۰/۰۹۷	-۰/۱۴۱۴	قصر شیرین
-۰/۱۴۱۴	-۰/۳۲۹۳	-۰/۲۷۰۳	-۰/۴۸۸۷	-۰/۶۷۶۱	-۰/۴۸۵۱	-۰/۲۸۷۹	-۰/۴۹۳۲	-۰/۰۹۷	-۰/۱۴۱۴	کرمانشاه

۰/۱۴۱۴	۰/۲۱۹۵	۰/۲۷۰۳	۰/۱۲۲۲	۰/۱۶۹	۰/۱۲۱۳	۰/۲۱۵۹	۰/۳۲۸۸	۰/۲۹۷	۰/۱۴۱۴	کنگاور
۰/۲۸۲۸	۰/۴۳۹۱	۰/۲۷۰۳	۰/۱۲۲۲	۰/۱۶۹	۰/۱۲۱۳	۰/۲۸۷۹	۰/۱۶۴۴	۰/۲۹۷	۰/۲۸۲۸	گیلان غرب
۰/۱۴۱۴	۰/۱۰۹۸	۰/۲۷۰۳	۰/۱۲۲۲	۰/۱۶۹	۰/۱۲۱۳	۰/۳۵۹۹	۰/۳۲۸۸	۰/۲۹۷	۰/۱۴۱۴	هرسین

در مرحله بعدی و در گام چهارم محاسبات نوبت به برآورد واریانس مقادیر معیارهای نرمالیزه شده اولیه می‌رسد. که نتایج آن در جدول زیر آورده شده است.

جدول شماره ۵. جدول ماتریس واریانس شاخص‌ها

X10	X9	X8	X7	X6	X5	X4	X3	X2	X1	ماتریس واریانس
۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۴	اسلامآباد غرب
۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۵	پاوه
۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	ثلاث باباجانی
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	جوانروود
۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۵	دلاهو
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	روانسر
۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۲	سر پل ذهب
۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۵	ستقر
۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۲	صحنه
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	قصر شیرین
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	كرمانشاه
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	کنگاور
۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۲	گیلان غرب
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰۳	۰/۰۰۰۰۳	۰/۰۰۰۰۲	۰/۰۰۰۰۱	هرسین

در گام بعدی محاسبه واریانس‌های (Q1) و (Q2) و (QI1) می‌باشد. مقادیر محاسبه شده برای این گام از محاسبات در جدول زیر بیان شده است.

جدول شماره ۶. مقادیر محاسبه شده واریانس‌ها برای تمام گزینه‌ها

Q ² (Q _i ²)	Q ² (Q _i ¹)	ماتریس واریانس
۰/۰۰۰۳۸	۰/۰۰۰۱۷	اسلامآباد غرب
۰/۰۰۰۲۶	۰/۰۰۰۰۹	پاوه
۰/۰۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰۲	ثلاث باباجانی
۰/۰۰۰۰۴	۰/۰۰۰۰۳	جوانروود
۰/۰۰۰۰۹	۰/۰۰۰۰۸	دلاهو
۰/۰۰۰۰۸	۰/۰۰۰۱۰	روانسر
۰/۰۰۰۰۲	۰/۰۰۰۰۴	سر پل ذهب
۰/۰۰۰۳۲	۰/۰۰۰۳۱	ستقر
۰/۰۰۰۱۴	۰/۰۰۰۰۹	صحنه
۰/۰۰۰۱۸	۰/۰۰۰۱۵	قصر شیرین
۰/۰۰۰۸۸	۰/۰۰۱۳۲	كرمانشاه
۰/۰۰۰۰۵	۰/۰۰۰۱۱	کنگاور
۰/۰۰۰۱۱	۰/۰۰۰۰۸	گیلان غرب
۰/۰۰۰۰۲	۰/۰۰۰۰۳	هرسین

درنهایت نوبت به محاسبه مقدار λ و Qi برای رتبه‌بندی گزینه‌ها می‌باشد. این محاسبه مرحله نهایی مشخص کردن التراتیویهای است که بهترین وضعیت را در میان شاخص‌ها را دارد. در این مرحله برای رتبه‌بندی نهایی گزینه‌ها در ابتدا مقدار لاندای هر یک از گزینه‌ها محاسبه می‌شود، سپس مقدار Q برای هر گزینه به دست می‌آید که مقدار آن

نشان دهنده رتبه نهایی هر گزینه است. هر اندازه مقدار Q_i یک گزینه بالاتر باشد نشان دهنده وضعیت مناسب‌تر آن گزینه است. (جدول ۷).

جدول شماره ۷. مقادیر محاسبه شده مقدار λ و Q_i و رتبه‌بندی گزینه‌ها

رتبه	Q_i	λ	مatriس واریانس
۲	۰/۳۰۲۸	۰/۷۱۳۹	اسلام‌آباد غرب
۴	۰/۲۸۵۹	۰/۶۹۶۷	پاوه
۱۴	۰/۱۳۹	۰/۸۷۸۵	ثلاث باباجانی
۱۱	۰/۱۷۹۳	۰/۸۱۵	جوانرود
۸	۰/۲۰۱	۰/۷۲۴۲	دالاهو
۹	۰/۱۹۴۶	۰/۷۴۵۴	روانسر
۱۲	۰/۱۷۰۹	۰/۸۲۰۳	سر پل ذهاب
۳	۰/۲۸۹۴	۰/۵۸۹۲	ستقر
۶	۰/۲۴۱۳	۰/۷۳۲۲	صحنه
۵	۰/۲۷۹۲	۰/۶۰۲۶	قصر شیرین
۱	۰/۴۱۵۷	۰/۰۵۸	کرمانشاه
۱۰	۰/۱۷۹۶	۰/۸۱۶۴	کنگاور
۷	۰/۲۰۷۳	۰/۷۱۴۷	گیلان غرب
۱۳	۰/۱۷۰۶	۰/۸۱۵۹	هرسین

نمودار زیر مقایسه‌ای بین الترتیبوها را نشان می‌دهد.

شکل شماره ۳. مقایسه عملکرد آلتراستیوها

همان‌طور که از جدول شماره ۳ مشخص است شاخص‌های در نظر گرفته شده در فرآیند وزن دهی بر اساس روش آنتروپی شانون وزن‌های متفاوتی را دارا شدند همان‌طور که در جدول مشخص است شاخص Q_i با کسب مقدار عددی وزن $0/۲۲۰۱۵$ و پس از آن شاخص $0/۱۵۵۶۳$ با مقدار عددی $0/۰۵۵۸$ رتبه دوم و شاخص $0/۰۴۱۵۷$ رتبه سوم را کسب کرد. در حالی که شاخص $0/۰۰۸۱$ با ضریب وزنی $0/۰۰۸۱$ به عنوان کم‌اهمیت‌ترین شاخص تشخیص داده شد. پس از پردازش ماتریس تصمیم و عملیاتی کردن روش واسپاس بر روی داده‌ها و شاخص‌ها و گزینه‌های موردنظر مطابق با جدول شماره ۸ و نمودار بالا رتبه‌بندی آلتراستیوها مشخص شد. چنانچه در نمودار مشخص است شهرستان کرمانشاه به دلیل کسب بیشترین امتیاز رتبه اول و پس از آن شهرستان اسلام‌آباد رتبه دوم را به خود اختصاص دادند. این در حالی است که شهرستان ۳ باباجانی به دلیل کسب امتیاز پایین به عنوان کم‌اهمیت‌ترین سایت گردشگری در استان کرمانشاه تشخیص داده شد.

نتیجه‌گیری

برنامه‌ریزی، هدایت و توسعه زیرساخت صنعت گردشگری به عنوان یکی از منابع بسیار مهم کسب درآمد و ایجاد اشتغال که دارای تأثیرات اجتماعی، فرهنگی و زیستمحیطی فوق العاده‌ای نیز می‌باشد به عنوان یک نیاز مطرح می‌شود، اما هدایت این فرآیند تنها با شناخت علمی قابلیت‌ها و تنگناهای موجود در هر منطقه از کشور میسر است (ملکی و مودت، ۱۳۹۳، ۴۹). بررسی‌های و مطالعات صورت گرفته نشان می‌دهد زیرساخت‌های لازم برای توسعه صنعت گردشگری در سطح کشور و استان‌ها به صورت متعادل و عادلانه‌ای صورت نگرفته است و به‌تبع این امر جذب گردشگر نیز به صورت واقعی و مناسب با پتانسیل‌های موجود در هر استان و شهرستان صورت نخواهد گرفت و چه‌بسا شهرستان‌های محروم از زیرساخت‌های گردشگری از جذب گردشگر نیز محروم خواهد شد. مطالعات صورت گرفته در رابطه با استان کرمانشاه که توسط پژوهش حاضر صورت گرفت نشان داد استان کرمانشاه نیز از این قاعده مستثنی نبوده و زیرساخت‌های این استان نیز به صورت نامتوازن در سطح شهرستان‌ها می‌باشد. پژوهش حاضر که به بررسی و سنجش رتبه‌بندی شهرستان‌های استان کرمانشاه از نظر زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از ۱۰ شاخص انتخابی، در بخش‌های مختلف زیرساخت‌های گردشگری در ۱۴ شهرستان استان پرداخته است تجزیه و تحلیل این شاخص‌های توسعه در مدل واسپاس در مقطع زمانی ۱۳۹۵، وجود نابرابری و تفاوت‌های اساسی در برخورداری از این شاخص‌ها میان شهرستان‌های استان را به‌وضوح نشان می‌دهد. بررسی‌های صورت گرفته پیرامون نابرابری‌ها نشان می‌دهد که وجود شکاف بین شهرستان‌ها به دلایل مختلف از جمله توزیع نامتعادل امکانات و خدمات، جاذبه‌های طبیعی، مذهبی، تاریخی، زیرساخت‌های شهری و ... است و این امر موجب گردیده تا میزان سطح برخورداری شهرستان‌ها از نظر زیرساخت‌های تراکم و برخورداری در مراکز سکونتگاهی از امکانات و زیرساخت‌ها و ... و درنتیجه جذب گردشگر باهم متفاوت باشد که این امر عملکردهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی مناطق را تحت الشاعر قرارداده است. نتایج نشان می‌دهد شهرستان کرمانشاه به عنوان مرکز استان به دلیل سطح برخورداری بیشتر از امکانات توانسته با ضریب ۴۱۵۷/۰ در رتبه نخست، حاکمیت و برتری خود را ثبت کرده و فاصله بسیاری با شهرستان‌های دیگر از نظر برخورداری از شاخص‌های بررسی‌شده داشته باشد و شهرستان اسلام‌آباد غرب با ضریب ۳۰۲۸/۰ در رتبه دوم و شهرستان سنقر با ضریب ۲۸۹۴/۰ در رتبه سوم قرار گرفته‌اند. از طرفی دیگر شهرستان ثلاث باباجانی با ضریب ۱۳۹/۰ در رتبه آخر و شهرستان هرسین با ضریب ۱۷۰۶/۰ در رتبه سیزدهم بر اساس شاخص‌های بررسی‌شده پژوهش قرار گرفته‌اند. چراکه این شهرستان‌ها نتوانسته‌اند از لحاظ برخورداری از معیارهای مورد بررسی قابل رقابت با مرکز باشند. با این حال با آگاهی و شناخت مسائل و مشکلات و پتانسیل‌ها سایر شهرستان‌ها می‌توان گام‌های اساسی در رشد و شکوفایی این مناطق برداشت و با سرمایه‌گذاری در پتانسیل‌های و استعدادهای مناطق محروم در جهت مرتفع ساختن این کاستی‌ها اقدامات زیربنایی انجام داد. با این حال پیشنهاد می‌گردد شهرستان‌های که درجه پایین‌تری از سطح توسعه در استان قرار دارند موردنویجه ویژه مسئولان قرار گیرند تا سطح توسعه و ارتقای سطح کیفی و زیرساخت‌های موردنیاز برای جذب گردشگر در آن‌ها بهتر گردد تا گامی مهم در زمینه رشد و توسعه همه‌جانبه و همگون در بین شهرستان‌های استان، برداشته شود. در این راستا جهت بهبود شرایط کنونی استان‌های محروم از زیرساخت‌ها گردشگری پیشنهاد می‌شود در جهت شناساندن ظرفیت‌های موجود شهرستان و تقویت پتانسیل‌های موجود با احداث رستوران‌های بین‌راهنی، تورهای گردشگری، معرفی و برگزاری همایش‌های استانی و ملی و برپایی نمایشگاه‌های صنایع دستی و محلی شهرستان‌ها با نظارت مناسب و مستمر نهادهای دولتی و بخش خصوصی از ظرفیت‌های موجود بهره نلاش شود. تا توسعه عادلانه و متوازنی از سطح برخورداری از زیرساخت‌های و جذب گردشگر در سطح استان فراهم گردد.

منابع

- (۱) ابراهیم پور، حبیب و اریطانی، طاهر (۱۳۹۱) بررسی عوامل مؤثر در گردشگری بر اساس انتظارات و ادراکات گردشگران و مدل تحلیل شکاف، فصلنامه مدیریت بازرگانی، تابستان ۱۳۹۱، دوره ۳، شماره ۸، صص ۱-۲۲.

- (۲) احتمال روشنی، محسن و صالحی میشانی، حیدر (۱۳۹۱) ارزیابی توزیع فضای زیرساخت‌های گردشگری و تعیین نقش فرایندهای اقتصادی-سیاسی و رشد فیزیکی شهرها در شکل‌گیری ان مطالعه موردی: شهر زنجان، دو فصلنامه مطالعات گردشگری، دوره ۱، شماره ۱، بهار و تابستان ۱۳۹۱، صص. ۹۱-۱۰۵.
- (۳) اکبری، مجید؛ جعفری مهرآبادی، مریم؛ طالشی انبوهی، مرضیه؛ سبحانی، نوبخت (۱۳۹۵) سنچش کارایی نسبی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی در بخش زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از مدل رویکرد تحلیل پوششی داده‌ها (DEA)، فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره ۱۴، شماره ۴۵، زمستان ۱۳۹۵، صص. ۱۹۷-۲۲۰.
- (۴) امانپور، سعید؛ محمدی، اصغر؛ ناصر، مریم (۱۳۹۲) رتبه‌بندی شهرستان‌های استان خوزستان از لحاظ شاخص‌های گردشگری با استفاده از مدل TOPSIS، فصلنامه نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی، سال ۵، شماره ۲، بهار ۱۳۹۲، صص. ۲۰۱-۲۲۱.
- (۵) تقوایی، مسعود و رنجبرستنایی، محمود (۱۳۸۹) تحلیلی بر پراکنش امکانات و خدمات مسیر گردشگری شمال شرق استان چهارمحال و بختیاری، مجله پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، سال ۱، شماره ۱، تابستان ۱۳۸۹، صص. ۲۱-۴۸.
- (۶) حاجی نژاد، علی؛ علیزاده، محمدرضا؛ اسلام فرد، فاطمه؛ فاطمی، سید محمدمهدی (۱۳۹۲) رتبه‌بندی میزان برخورداری جاذبه‌ها و زیرساخت‌های گردشگری در مراکز شهرستان‌های استان مازندران با استفاده از رویکرد تحلیل عوامل استراتژیک، فصلنامه نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی، سال ۵، شماره ۳، صص. ۱۱۳-۱۳۰.
- (۷) رحیم نیا، فریبرز؛ پورسلیمی، مجتبی؛ کریمی مزیدی، احمد رضا (۱۳۹۳) تأثیر صادرات نامنئی کالاها و خدمات گردشگری بر اشاعه فرهنگ؛ با نقش تعديل گری تصویر ذهنی مقصد گردشگری، مجله برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری، سال ۳، شماره ۱۱، صص. ۱۱۷-۱۱۷.
- (۸) رهنمایی، محمدتقی؛ ملک نیا، محبوبه؛ جهانیان، منوچهر (۱۳۹۰) نقش محورهای فرهنگی و تاریخی منطقه ۱۲ در توسعه گردشگری شهر تهران، نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی، دوره ۳، شماره ۴، صص. ۱۰۱-۱۸۳.
- (۹) زنگی‌آبادی، علی؛ پورعبدی‌وند، لاله؛ حیدری‌پور، اسفندیار؛ مصلحی، محسن (۱۳۹۱) تحلیل فضایی شاخص‌های توسعه گردشگری با استفاده از مدل TOPSIS (مطالعه موردی: شهرستان‌های استان اصفهان)، مجله جغرافیا و توسعه شهری، دوره ۱، شماره ۱، پاییز و زمستان ۱۳۹۱، صص. ۵۱-۷۳.
- (۱۰) سلطانی، سحر و شهنوشی، ناصر (۱۳۹۰) اولویت‌بندی جاذبه‌های گردشگری عمده شهرستان مشهد از منظر گردشگران داخلی، فصلنامه مطالعات گردشگری، دوره ۱، شماره ۱، صص. ۵-۱۷.
- (۱۱) شماعی، علی و موسی وند، جعفر (۱۳۹۰) سطح‌بندی شهرستان‌های استان اصفهان از لحاظ زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از مدل‌های AHP و TOPSIS، فصلنامه مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، پاییز ۱۳۹۰، دوره ۳، شماره ۱۰، صص. ۱۰-۲۰.
- (۱۲) شمس‌الدینی، علی و سنایی مقدم، سروش (۱۳۹۷) تحلیلی بر سنچش زیرساخت‌های گردشگری در فضاهای شهری (مطالعه موردی: شهر زنجان)، فصلنامه گردشگری شهری، دوره ۵، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۷، صص. ۶۵-۸۲.
- (۱۳) طالقانی، محمد و فتاحی، سارا (۱۳۸۴) کیفیت خدمات گردشگری و اهمیت آن در جلب رضایت گردشگران، نشریه مدیریت، پاییز ۱۳۸۴، دوره ۲۸، شماره ۱۰۰، صص. ۵۶-۶۴.
- (۱۴) عیسی‌لو، شهاب‌الدین؛ خاکساری رفسنجانی، علی؛ سعیدی راد، مجید (۱۳۹۶) سنچش سطح برخورداری شهرستان‌های استان مرکزی به لحاظ زیرساخت‌های گردشگری، فصلنامه مطالعات برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های انسانی، دوره ۱۲، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۶، صص. ۵۶۷-۵۶۳.
- (۱۵) قالیاف، محمدباقر و شعبانی‌فرد، محمد (۱۳۹۰) ارزیابی و اولویت‌بندی جاذبه‌های گردشگری برای توسعه گردشگری شهری بر اساس مدل‌های تصمیم‌گیری چند متغیره (مطالعه موردی: شهر سنندج)، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، سال ۲، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۰، صص. ۱۴۷-۱۷۲.
- (۱۶) قنبری، ابوالفضل؛ شجاعی وند، بهمن؛ زینلی، بهرام (۱۳۹۳) رتبه‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی بر اساس زیرساخت‌های گردشگری شهری با روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره، فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری - منطقه‌ای، دوره ۴، شماره ۱۲، صص. ۸۹-۱۱۲.
- (۱۷) معصومی اشکوری، سید حسن (۱۳۸۷) اصول و مبانی برنامه‌ریزی منطقه‌ای، چاپ چهارم، تهران: انتشارات دانشگاه پیام نور.
- (۱۸) موسوی، میر نجف؛ ویسیان، محمد؛ محمدی حمیدی، سمیه؛ اکبری، مهناز (۱۳۹۴) در پژوهشی به بررسی و اولویت‌بندی

- توان‌ها و زیرساخت‌های توسعه گردشگری با روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره (موردمطالعه: شهرستان‌های استان کردستان)، فصلنامه گردشگری شهری، دوره ۲، شماره ۱، بهار ۱۳۹۴، صص. ۱۷-۳۱.
- (۱۹) نظم فر، حسین؛ عشقی چهاربرج، علی؛ علوی، سعیده (۱۳۹۶) سطح‌بندی شهرستان‌های استان هرمزگان در بهره‌مندی از زیرساخت‌های گردشگری با استفاده از مدل تلفیقی کاندرست، فصلنامه گردشگری شهری، دوره ۴، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۶، صص. ۷۹-۶۱.
- 20) Ata. G. G, Parvin. D. & Maryam. G, (2016) Ranking Tourism Attractions Based on Potential to Attract Tourists by Using Numerical Taxonomy Model (Case: City of Khoy), *Urban Economics and Management*, Vol.5, No.4, pp.119- 132.
- 21) Baležentis, Tomas. & Kriščiukaitienė, Irena. & Baležentis, Alvydas. & Garland, Ron. (2012) A quantitative analysis Rural tourism development in Lithuania (2003–2010) *Tourism Management Perspectives*, Vol.2–3, pp.1-6.
- 22) -Bridgman, P. W. (1992) *Dimensional Analysis*. New Haven, CT, U.S.A: Yale University Press.
- 23) Cetin, M. & Sevik, H. (2016) Evaluating the recreation potential of Ilgaz Mountain National Park in Turkey. *Environ, Monit. Assess.*, 188, 52. (CrossREF) (PubMed).
- 24) Fishburn, P. C. (1967) Additive Utilities with Incomplete Product Set: Applications to Priorities and Assignments. Operations Research Society of America (ORSA), Baltimore, MD, U.S.A.
- 25) Feng, X. H. & Ju, C.Y. (2010) Evaluacion and analysis on the tourism resources in Hami Region based on GIS mapping technology. *Ecol, Econ*, Vol.6, pp.457- 462.
- 26) Kocan, N. & Yucesoy, N. (2016) Kizilcahamam – Camlidere Geopark (Ankara / Turkey) with its geological heritage values and geotourism planning. *J. Geol, Soc. India*, Vol.87, pp.112- 118.
- 27) Jarvis, Diane. & Stoeckl, Natalie. & Liu, Hong-Bo. (2016) The impact of economic, social and environmental factors on trip satisfaction and the likelihood of visitors returning, *journals of Tourism Management*, Vol.52, pp.1-18.
- 28) Huong, T. T. & Quang, H. T. & An, T. N. & Luc, H. (2018) Multicriteria Evaluation of Tourism Potential in the Central Highlands of Vietnam: Combining Geographic Information System (GIS), Analytic Hierarchy Process (AHP) and Principal Component Analysis (PCA), *jurnal sustainability*, Vol.10, No.3097, pp.2- 20.
- 29) Tucker, H. (2003) *Living with Tourism: Negotiating Identities in a Turkish Village*, London: Routledge.
- 30) Saparauskas, J. & Zavadskas, E. K. & Turskis, Z. (2011) Selection of Facade's Alternatives of Commercial and Public Buildings Based on MultipleCriteria, *International Journal of Strategic Property Management*, Vol.15, No.2, pp.189–203.
- 31) Simanaviciene, R. & Ustinovicius, L. A. (2012) New Approach to Assessing the Biases of Decisions Based on MultipleAttribute Decision Making Methods, *Electronics and Electrical Engineering*, Vol.1, No.117, pp. 29-32.
- 32) Sanchez, M. & Sanchez, J. M. & Rengifo, J.I. (2014) Methodological approach for assessing the potential of a rural tourism destination: An application in the province of Caceres (Spain). *Curr. Issues Tour*, Vol.19, pp.1084–1102.
- 33) UNWTO. (2015) *Tourism Highlights*. Accessed: 21st December 2014, <http://mkt.unwto.org/publication/unwto-tourism-highlights>.
- 34) Zabkar, Vesna. & Brencic, Maja. & Dmitrovic, Tanja. (2010) Modeling perceived quality, visitor satisfaction and behavioral intentions at the destination level, *Tourism Managemen*, Vol.31, No.4, pp.537-548.